

Sentencja

Wymóg rzeczywistego używania znaku towarowego w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego może zostać spełniony, w przypadku gdy zarejestrowany znak towarowy, który uzyskał swój charakter odróżniający w następstwie używania innego złożonego znaku towarowego, którego element stanowi, jest używany wyłącznie za pośrednictwem tego innego złożonego znaku towarowego lub w przypadku gdy jest on używany wyłącznie w połączeniu z innym znakiem, a połączenie tych dwóch znaków jest ponadto także zarejestrowane jako znak towarowy.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) — Melicha Weli Mustafa przeciwko Direktor na fond „Garantirani wzemanija na rabotnicite i služitelite” kym Nacionalnija osiguritelen institut

(Sprawa C-247/12) (¹)

(Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa 2002/74/WE — Dyrektywa 2008/94/WE — Artykuły 2 i 3 — Obowiązek ustanowienia gwarancji dla roszczeń pracowników najemnych — Możliwość ograniczenia gwarancji do roszczeń powstałych przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego — Orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego — Skutki — Kontynuowanie działalności przez pracodawcę)

(2013/C 164/11)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Melicha Weli Mustafa

Strona pozwana: Direktor na fond „Garantirani wzemanija na rabotnicite i služitelite” kym Nacionalnija osiguritelen institut

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrchowen administratiwen syd — Wykładnia art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23) w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady

80/987/EWG (Dz.U. L 270, s. 10) — Obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie gwarancji nie tylko dla roszczeń pracowniczych istniejących w chwili wszczęcia postępowania upadłościowego wobec pracodawcy, ale również dla roszczeń, które mogą powstać na każdym etapie postępowania upadłościowego

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje ona państw członkowskich do ustanowienia gwarancji dla roszczeń pracowników na każdym etapie postępowania upadłościowego dotyczącego pracodawcy. W szczególności nie stoi ona na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie wprowadziły gwarancję jedynie dla roszczeń pracowniczych powstałych przed wpisaniem orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego do rejestru handlowego, mimo że orzeczenie to nie zarządza zaprzestania działalności przez pracodawcę.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 12 lutego 2013 r. — GSV przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-74/13)

(2013/C 164/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GS Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

1) Czy można uznać, że materiał

- białego koloru,
- prostokątny,
- który jest materiałem tkanym,
- wykonanym splotem skręconym,
- których watek tkacki złożony jest z dwóch włókien,

- które to włókna krzyżując się otaczają osnowę,
- którego tkanina ma oczka o rozmiarze 4 × 4 mm,
- którego rozmiar wynosi 100 cm × 201 cm,
- który jest zrobiony ze szklanych włókien powlekanych kopolimerem styrenowo akrylowym,
- nie został wytworzony na podstawie kosmyków,
- którego metr kwadratowy waży 136 g/m²,
- którego gęstość osnowy wynosi 415 teksów,
- którego gęstość wątku wynosi 132 teksów,

spełnia cechy charakterystyczne materiału określone w motywie 14 uzasadnienia i art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 138/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, polegających na tym, że chodzi o:

- tkaninę siatkową o otwartych oczkach,
- wytworzoną z włókna szklanego,
- wielkości oczka większej niż 1,8 mm zarówno na długość, jak i na szerokość,
- wadze przekraczającej 35g/m²,

a tym samym kod TARIC 7019 59 00 10 należy interpretować w ten sposób, że ww. materiał jest objęty jako taki ww. kodem TARIC, biorąc pod uwagę również klasyfikację celną i różne wersje językowe prawa wspólnotowego?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy można zwolnić z zapłaty cła antydumpingowego na podstawie wspólnotowego porządku prawnego osobę fizyczną lub prawną, która na podstawie tekstu normatywnego rozporządzenia opublikowanego w języku jej przynależności państwowej — bez upewniania się co do ewentualnego znaczenia w pozostałych wersjach językowych — opierając się na ogólnym i powszechnym znaczeniu brzmienia tekstu normatywnego w jej języku, przywozi na

terytorium Unii Europejskiej towar wytworzony poza rzeczonym terytorium, uważając że zgodnie z jej znaną wersją językową nie należy on do towarów podlegających cłom antydumpingowym, nawet w przypadku gdy można ustalić w wyniku porównania poszczególnych wersji językowych wspólnotowego przepisu prawa, że prawo wspólnotowe poddaje towar cłu antydumpingowemu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 43, s. 9.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, Niemcy przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 marca 2013 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11,
- uznanie skargi za dopuszczalną i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania incydentalnego przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu Sądu Europejskiej z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, którym Sąd odrzucił skargę Republiki Federalnej Niemiec o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/527/UE z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C-7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) („KStG, Sanierungsklausel”).

Rząd federalny opiera swoje odwołanie na dwóch podstawach, które są związane z zarzutem braku uzasadnienia: